

Till: Årsmötet
Datum: April 2011

ÅRSMÖTET FÖRESLÅS ARBETA I TRE BEREDNINGSGRUPPER

MOTIONER OCH FÖRSLAG DELAS UPP ENLIGT FÖLJANDE:

1. BEREDNINGSGRUPP MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER & POLICY

- 1.1 Motion om erkännande av folkmord på kurder
- 1.2 Motion om bombning av kurder i Turkiet med kemiska vapen 2008
- 1.3 Motion om kurdernas grundläggande politiska & kulturella rättigheter
- 1.4 Motion om tortyr i turkiska fångelser
- 1.5 Motion om dödsstraffet i Iran
- 1.6 Motion om avskaffandet av termen aktivister
- 1.7 Förslag från styrelsen om tillsättning av uppdragsgrupp som utreder demokratin inom Amnesty

2. BEREDNINGSGRUPP KAMPANJER & ARBETSMETODER

- 2.1 Motion om stöd till samordningar och specialgrupper
- 2.2 Motion om arbetet för samvetsfångar
- 2.3 Motion om att utöka kontakten mellan sekretariatet och medlemmarna
- 2.4 Motion om förstärkning i kontakten mellan sekretariatet och de lokala grupperna
- 2.5 Motion om att stärka grupperna inom Amnesty
- 2.6 Motion om utveckling av de lokala grupperna
- 2.7 Motion om information om tillfälliga lokala arrangemang

3. BEREDNINGSGRUPP ORGANISATION & EKONOMI

- 3.1 Motion om tillgång till interna data
- 3.2 Motion om tolkning på årsmöten
- 3.3 Motion om ändring av medlemsdefinitionen i distriktens standardstadgar
- 3.4 Motion om att söka statliga bidrag för att utöka Amnestys avgiftsfria kurser
- 3.5 Förslag från styrelsen om resolution till ICM om statliga medel
- 3.6 Förslag från styrelsen om medlemsavgifterna 2012
- 3.7 Förslag från styrelsen om GK:s direktiv och budgetmötet
- 3.8 Förslag från styrelsen om förändrad roll för diskrimineringsombuden

MOTIONER OCH FÖRSLAG

BEREDNINGSGRUPP 1: MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER & POLICY

1.1 MOTION OM ERKÄNNANDE AV FOLKMORD PÅ KURDER

Under år 1988 bombades irakiska Kurdistan med kemiska vapen som dödade tusentals kurder. Den 16 mars 1988 attackerades staden Halabja med kemiska vapen av diktatorn Saddam Hussein, på direkt order av Saddams släkting Ali Kimyawe. De ansvariga erkände sina brott och straffades.

Under massakern dödades drygt 5 000 civila kurder och 10 000 skadades svårt - både barn, vuxna och gamla. På grund av dessa kemiska vapen som de blev utsatta för, lider många fortfarande av skadorna. Kurdistans regering skickar dem regelbundet till sjukhus i Europa, för att behandla deras svåra sjukdomar och skador.

Den irakiska högsta brottmålsdomstolen erkände Halabjamassakern som folkmord den 1 mars 2010. Massakern fördömdes också som ett brott mot mänskligheten av det kanadensiska parlamentet men folkmordet är hittills inte erkänt av den svenska regeringen.

I Sverige finns det många kurdiska invandrare som blev utsatta för kemiska vapen och de lider fortfarande i sviterna av detta.

Förslag

att Amnesty begär att svenska regeringen erkänner massakern i Halabja som folkmord,

att Amnesty uppmärksammar detta brutala folkmord, så att det inte upprepas igen.

Mahde Shawane

Styrelsens yttrande

Motionären tar upp en av de allvarligaste kränkningarna som begåtts mot kurderna i Irak. Bombningen av Halabja år 1988 var ett fruktansvärt illdåd som kraftfullt fördömdes av Amnesty då det skedde och vi har under årens lopp gång på gång krävt att de ansvariga ska ställas till svars. Amnesty har uppmärksammat de brutala människorättsbrotten i samband med denna händelse i ett stort antal rapporter under årens lopp. Vi har också varit mycket tydliga i våra krav på att de skyldiga måste ställas inför rätta och att offren och deras anhöriga måste få upprättelse och kompensation. Under de år av brutala övergrepp som begicks under Saddam Husseins tid vid makten i Irak har Amnesty också ställt krav på världssamfundet, inklusive den svenska regeringen, att verka för att de skyldiga ställs inför rätta. I september 1988 vädjade Amnesty direkt till FN:s säkerhetsråd med begäran om omedelbara åtgärder och vi lade då också fram ohyggliga bevis på de grymheter som begåtts.

Rättegången mot Iraks förre ledare, Saddam Hussein, kritiserades på många punkter av Amnesty. En av de allvarligaste bristerna i rättegången var att massakern i Halabja aldrig togs upp. Att Saddam Hussein dömdes till döden och avrättades utan att ställas till svars för detta brott, ledde till att de tusentals som dödades, deras anhöriga och de som överlevde men har svåra skador, berövades rättvisa och upprättelse.

Efter avrättningen av Saddam Hussein har till exempel Ali Hassan al-Majeed, också kallad "kemiske Ali", dömts till döden och avrättats för brott mot mänskligheten och folkmord, bland annat för sin roll i Halabjamassakern. En domstol i Nederländerna konstaterade år 2005 att den kemiska attacken mot Halabja utgjorde folkmord i ett mål där en person dömdes för medhjälp till krigsbrott.

Amnesty har arbetat mycket med frågan om folkmord. En fråga som vi ofta diskuterat är om vi som

organisation ska uttala oss om en särskild händelse kan betecknas som folkmord, och vilka krav vi skall ha på utredningen som föregår ett sådant uttalande. Frågan har också diskuterats på internationella rådsmöten och särskilda riktlinjer för bedömningar kring bland annat folkmord har tagits fram. Amnesty anser det vara av mycket stor betydelse att bedömningen av om ett folkmord har begåtts görs i en noggrann juridisk prövning. Det är också viktigt att diskussionen om ett folkmord har begåtts eller inte, inte leder till att andra grova brott mot mänskliga rättigheter som exempelvis brott mot mänskligheten bedöms som "mindre allvarliga".

Amnesty har inte uttryckt att massakern i Halabja eller Operation Anfal konstituerade folkmord.

En enskild sektion kan inte besluta om en händelse är att betrakta som folkmord eller inte. Det finns särskilda riktlinjer (*Policies and guidelines for determining when AI characterizes conduct as genocide*) för hur Amnesty utreder denna typ av fråga. Det finns även ett särskilt tillvägagångssätt för sektioner och strukturer som vill diskutera om en specifik händelse utgör folkmord. Om det internationella sekretariatet med anledning av en sådan fråga skulle gå vidare med en utredning, skulle en sådan ta flera månader och mycket stora resurser i anspråk. Det slutliga beslutet för att kalla brott för folkmord ligger hos Amnestys internationella generalsekreterare.

Ett övergripande mål för Amnesty är att våra beslut ska göra största möjliga nytta för mänskliga rättigheter. I enlighet med denna princip anser styrelsen att Amnestyrörelsens utredningar och diskussioner om frågor om allvarliga kränkningar av mänskliga rättigheter utgör folkmord eller inte i första hand bör ägnas åt aktuella och akuta människorättskriser. Vi tror att en utredning och diskussion om denna fråga skulle medföra att en del av Amnestys värdefulla utredningsresurser skulle komma att flyttas från pågående människorättskriser.

Styrelsen föreslår avslag på första att-satsen och anser att andra att-satsen är besvarad.

1.2 MOTION OM BOMBNING AV KURDER I TURKIET MED KEMISKA VAPEN 2008

Under år 2008 blev de kurder från Turkiet som fanns i irakiska Kurdistans berg, på gränsen till turkiska Kurdistan, utsatta för kemiska vapen. Många kurder brändes och deras lik togs till turkiska sjukhus. Många filmer publicerades på nätet (Youtube och Facebook) men filmerna blev fort raderade, och ingen vet hur Turkiet lyckades med att radera dessa filmer.

Människorättsorganisationer är skyldiga att försöka sätta stopp för liknande brutala attacker med massförstörelsevapen. Det kemiska vapen som Turkiet använde vid attackerna av kurderna, är ett stort hot mot förverkligandet av mänskliga rättigheterna i hela världen. För att Turkiet ska sluta använda liknande vapen, måste människorättsorganisationer reagera fort och avslöja dessa attacker

Förslag

att Amnesty begär att Svenska Regeringen genom EU sätter press på Turkiet avseende deras brott mot mänskliga rättigheter gentemot olika folkgrupper i irakiska Kurdistan,

att Amnesty begär en utredning av massakern på kurderna 2008 på gränsen mellan Kurdistans berg och turkiska Kurdistans berg för att avslöja den verkliga historien,

att Amnesty belyser och informerar om detta brutala folkmord, så att det inte upprepas igen.

Mahde Shawane

Styrelsens yttrande

Styrelsen välkomnar att motionären tar upp den viktiga frågan om mänskliga rättigheter för kurderna. Den snart 30-åriga väpnade konflikten mellan den turkiska staten och PKK har skördat tiotusentals liv, de allra

flesta civila och minst en miljon kurder har tvingats bort från sina byar av den turkiska militären. Under konflikten har Amnesty publicerat omfattande rapporter som skarpt har kritiserat de allvarliga övergrepp som begåtts mot kurderna, det övervåld som använts från den turkiska militärens sida men också de urskillningslösa attacker som utförts av PKK mot civila mål.

Sekretariatet har varit i kontakt med vårt internationella sekretariat (IS) i London för att få deras bedömning av uppgifterna om att Turkiet skulle ha använt kemiska vapen i attacker i norra Irak. Området där PKK har sina baser är otillgängligt och även mycket glest befolkat och Amnesty har inte haft tillträde till detta område. Landexperter från IS har dock gjort ett stort antal utredningsresor till andra delar av norra Irak under de senaste åren.

Det har till Amnesty inte framförts några uppgifter om massakrer på civila eller att Turkiet skulle ha använt kemiska vapen i samband med sina attacker mot PKK-baser i norra Irak. Har motionären själv, eller någon annan, information som våra utredare inte känner till välkomnar vi att få ta del av denna för vidarebefordran till våra utredare i London.

Amnesty har däremot fått obekräftade uppgifter om att PKK-soldater som dödats i strider i Turkiet under 2010 har haft skador som kan komma från kemiska vapen. Enligt den information Amnesty har fått pågår för närvarande en utredning i Turkiet. Amnesty bevakar noga händelseutvecklingen i detta ärende. Även här välkomnar vi att få ta del av eventuell information som motionären har tillgång till för vidarebefordran till våra utredare i London. Om bevis skulle framkomma att kemiska vapen använts mot civila kommer Amnesty att agera.

Amnestys svenska sektion har löpande kontakt med den svenska regeringen via utrikesdepartementet och EU:s olika institutioner via Amnestys Europakontor i Bryssel vad gäller situationen i Turkiet avseende brott mot mänskliga rättigheter. Vi förser berörda tjänstemän med rapporter och uttalanden, bland annat om de allvarliga övergrepp som den kurdiska befolkningen utsätts för.

Turkiets ansökan om medlemskap i EU är föremål för förhandling. För att ett land ska kunna beviljas medlemskap krävs att de så kallade Köpenhamnskriterierna ska uppfyllas. Bland dessa finns det politiska kriteriet, som innebär krav på stabila institutioner som garanterar demokrati, rättssäkerhet, mänskliga rättigheter samt respekt för och skydd av minoriteters rättigheter. Detta är också krav som framförts av Amnesty.

Styrelsen anser den första att-satsen besvarad och att de följande två att-satserna bör avslås.

1.3 MOTION OM KURDERNAS GRUNDLÄGGANDE POLITISKA OCH KULTURELLA RÄTTIGHETER

Kurderna i Turkiet överstiger 30 miljoner, men hittills har de saknat grundläggande mänskliga rättigheter. Kurderna i Turkiet har inte rätt att studera på sitt modersmål. Fram till år 1991 blev kurder bötfällda om de talade kurdiska och hittills finns det inga skolor i Turkiet som undervisar på kurdiska eller lär ut det kurdiska språket.

Förslag

att Amnesty begär att svenska regeringen genom EU sätter press på Turkiet och kräver att alla etniska grupper ska få studera på sina modersmål,

att Amnesty sätter fokus på skolsituationen i Turkiet,

att Amnesty sätter fokus på kurdernas rätt att studera sitt modersmål i Turkiet,

att Amnesty uppmanar andra människorättsorganisationer att starta skolor i Turkiet där man undervisar på kurdiska,

att Amnesty hårt och regelbundet kritiserar skolsituationen i Turkiet, tills dess att alla har rätt att studera på sitt modersmål.

Mahde Shawane

Styrelsens yttrande

Motionären tar upp en mycket viktig fråga, den utbredda diskriminering och de allvarliga övergrepp som den kurdiska minoriteten utsatts för i Turkiet under mycket lång tid. Diskriminering av kurder på olika områden har lyfts av Amnesty i många år.

Beslutsprocessen inom "Ett Amnesty" innebär att vi inom den internationella rörelsen har en gemensam handlingsplan som är beslutad på vårt internationella rådsmöte, vi har gemensamma globala prioriteringar och mål som beslutas av vår internationella styrelse efter konsultationer med sektionerna. Detta innebär att vi inom den svenska sektionen inte själva kan fatta beslut om att bedriva ett kampanjarbete gällande utbildning för kurder i Turkiet.

I vår globala kampanj, Fattigdom – en rättighetsfråga, har Amnesty internationellt fattat beslut om att vi inledningsvis ska inrikta oss på två områden; rätten till hälsa - med kampanjen mot mödradödlighet och rätten till bostad - med kampanjer mot tvångsvräkningar och situationen i slumområden. Rätten till utbildning på sitt modersmål och rätten att inte utsättas för diskriminering på grund av etnicitet är grundläggande mänskliga rättigheter men har i detta skede inte tagits upp i Amnestys globala kampanj. Däremot har frågan om diskriminering av kurder lyfts i Amnestys rapporter under många år, bland annat gällande rätten att använda sitt modersmål.

Amnestys svenska sektion har löpande kontakt med den svenska regeringen via utrikesdepartementet och EU:s olika institutioner via Amnestys Europakontor i Bryssel vad gäller situationen i Turkiet och brott mot mänskliga rättigheter. Vi förser berörda tjänstemän med rapporter och uttalanden, bland annat om de allvarliga övergrepp som den kurdiska befolkningen utsätts för. Turkiets ansökan om medlemskap i EU är föremål för förhandling. För att ett land ska kunna beviljas medlemskap krävs att de så kallade Köpenhamnskriterierna ska uppfyllas. Bland dessa finns det politiska kriteriet, som innebär krav på stabila institutioner som granskar, demokrati, rättssäkerhet, mänskliga rättigheter samt respekt för och skydd av minoriteters rättigheter. Detta är också krav som framförts av Amnesty. Detta innebär att det löpande ställs krav på Turkiet att genomföra reformer för att garantera även den kurdiska befolkningens rättigheter i landet.

Styrelsen förstår motionärens engagemang för kurdernas rättigheter men anser inte att vi i nuläget ska göra omprioriteringar i Dignitykampanjen. Prioriteringarna inom kampanjen har tillkommit efter en lång process inom den internationella rörelsen där svenska sektionen deltagit. Ska en ny fråga tas upp i kampanjen måste med nödvändighet, av resursskäl, något annat lyftas bort. Men det är viktigt att påpeka att, inom ramen för Amnestys övriga arbete, frågan om kurdernas situation i såväl Turkiet som andra länder lyfts upp.

Styrelsen föreslår att motionen avslås.

1.4 MOTION OM TORTYR I TURKISKA FÄNGELSER

Under hundratals år har kurderna i Turkiet blivit utsatta till våld, tortyr och misshandel av de turkiska myndigheterna. Kurderna i Turkiet har inte rätt att fira sina högtider, som t ex kurdernas nyår Newroz. Varje år vid firandet av denna dag, blir kurderna hårt misshandlade av de turkiska polisstyrkorna. Många av kurderna har blivit fängslade och torterade. Det finns mängder av bevis på det i många internationella människorättsorganisationers utredningar, exempelvis från Human Rights Watch.

Förslag

att Amnesty sätter fokus på tortyren i Turkiets fängelser,

att Amnesty hårt och regelbundet kritiserar Turkiet för misshandeln och tortyren som pågår i turkiska fängelser, tills det att den upphör.

Mahde Shawane

Styrelsens yttrande

Motionären tar upp en mycket allvarlig och angelägen fråga. Arbetet mot tortyr är en av Amnestys hörnstenar och det gäller också vårt engagemang vad gäller människorättssituationen i Turkiet. Situationen i turkiska fängelser och den tortyr som förekommer har skarpt kritiserats av Amnesty i en mängd rapporter och aktioner under många år. Under 2010 var Turkiet föremål för FN:s tortyrkommittés granskning och med anledning av detta publicerade Amnesty en 15-sidig rapport "Turkey: Briefing to the Committee against Torture".

Styrelsen anser motionen besvarad.

1.5 MOTION OM DÖDSSTRAFFET I IRAN

Under de senaste 40 åren har många etniska grupper, framför allt kurder i Iran, avrättats. De har avrättats både i hemlighet och genom offentliga avrättningar. Trots all press som den iranska regeringen har blivit utsatt för, har det inte påverkat landets strafflagstiftning. Bilderna på de kurder som hängdes offentligt i Iran har publicerats för att skrämna kurder och andra etniska grupper i landet. Bara under januari månad 2011 avrättades drygt 75 kurder i hemlighet i Iran.

Förslag

att Amnesty begär att svenska regeringen genom EU sätter press på Iran när det gäller att bekämpa Irans kränkningar av mänskliga rättigheter gentemot olika folkgrupper i landet,

att Amnesty uppmärksammar det brutala dödsstraffet och den tortyr av etniska minoriteter som sker i Iran,

att Amnesty hårt och regelbundet kritiserar dödsstraffet i Iran.

Mahde Shawane

Styrelsens yttrande

Situationen för de mänskliga rättigheterna i Iran är oerhört alarmerande, både vad gäller den omfattande användningen av dödsstraffet men också förtryck riktat mot olika etniska grupper, diskriminering mot kvinnor, godtyckliga gripanden och fängslanden, utbredd tortyr och allvarliga inskränkningar i yttrande- och mötesfriheten. På grund av det allvarliga människorättsläget har Amnesty under flera år haft en mycket omfattande rapportering av övergreppen. Antalet utfärdade blyxtaktioner om Iran är också mycket högt. Av cirka 300 blyxtaktioner förra året var 68 riktade mot Iran (långt mer än något annat land), 18 av dessa rörde specifikt dödsstraffet. Under årets tre första månader 2011 har Amnesty utfärdat 28 blyxtaktioner om Iran, tolv av dessa rör dödsstraffet.

Amnesty förser löpande den svenska regeringen samt olika organ inom EU med information om situationen i Iran och sedan 1998 har EU särskilda riktlinjer vad gäller arbetet mot dödsstraffet. Detta innebär att EU bedriver ett arbete för ett totalt avskaffande av dödsstraffet i världen men även har agerat för enskilda individer som dömts till döden i bland annat Iran.

Styrelsens anser motionen besvarad

1.6 MOTION OM AVSKAFFANDET AV TERMEN AKTIVISTER

Många medlemmar reagerar negativt på termen "aktivister". Ordet är negativt laddat för oss. Det ger obehagliga associationer till en våldsamhet som vi inte känner oss hemma med. Jämför SAOL:s definition: "aktivism uppfattning eller rörelse som förespråkar aktivt ingripande t.ex. i krig".

Årsmötet föreslås besluta

att ordet "aktivist" inte längre används som beteckning för aktiva Amnestymedlemmar. Man kan t.ex. i stället återgå till "aktiva medlemmar".

GRUPP 59, Örebro

Styrelsens yttrande

Att vara en aktivist inom Amnesty betyder att man engagerar sig och gör en handling till förmån för våra mål. Om man använder termen "aktiv medlem" signalerar detta att det också finns passiva medlemmar. Att bli medlem i Amnesty är en aktiv handling och vi anser därför inte att begreppet "passiv medlem" passar.

En viktig aspekt är att det finns vissa delar i sektionen där man kan agera som icke medlem och då kan vi inte heller använda oss av termen "aktiv medlem". Termen aktivist innefattar personer som gör en aktiv handling för Amnesty och mänskliga rättigheter, oavsett om de är medlemmar eller inte.

Vi anser också att SAOL:s definition är positiv, alltså betecknandet av en aktiv handling och ett aktivt ingripande eftersom Amnesty är en organisation som förespråkar just aktivt ingripande till exempel när en människa har fängslats för sina åsikters skull, då ska vi som organisation agera.

Termerna aktivist (activist) och aktivism (activism) är väl förankrade internationellt inom Amnesty och användandet av dessa termer underlättar kommunikationen.

Styrelsen föreslår årsmötet att avslå motionen.

1.7 FÖRSLAG FRÅN STYRELSEN OM TILLSÄTTANDE AV UPPDRAGSGRUPP SOM UTREDER DEMOKRATIN INOM AMNESTY

Bakgrund

Frågan om hur Amnestys demokratiska system ska se ut har följt organisationen under många år. En demokratiutredning genomfördes senast för tio år sedan och medlemmar har sedan kommit med motioner till årsmötet med förslag på förändringar.

I "Svenska Amnesty 2016" sägs bland annat att sektionen år 2016 ska ha utvecklat och stärkt aktiviteten och det demokratiska deltagandet inom sektionens långsiktiga medlemsstrukturer. Styrelsen har diskuterat organisationens demokrati och har uppfattningen att det finns en del utmaningar i det nuvarande systemet:

- Kan vår direktdemokrati innebära legitimitetsproblem, eftersom vi är en så pass stor organisation och det är en relativt liten andel som deltar i demokratin?
- Hur kan vi lösa den risk för kupper på årsmötet som finns i och med nuvarande system?
- Finns det oklarheter i ansvarsutkrävande och förankring av beslut i och med att vi har många nya deltagare på varje årsmöte? Och kan det leda till en bristande kontinuitet i beslutsfattandet?
- Ska vi ha kvar systemet med gruppöstning? Hur kan vi i så fall inkludera de alltför många medlemmar som är aktiva utanför ramen för gruppen?

Styrelsen har i sin diskussion konstaterat att det inte finns någon självklar process eller givna lösningar på dessa komplicerade frågor. Styrelsen anser att det är viktigt att ett arbete kommer igång för att konkreta förslag angående det demokratiska systemet ska kunna läggas fram till ett kommande årsmöte.

Styrelsen menar att det behövs mer kunskap om vad sektionens medlemmar tycker om det demokratiska systemet och möjligheterna att påverka, samt hur andra organisationers system fungerar och hur man hanterar demokratifrågorna. Genom mer kunskap finns bättre förutsättningar att ta fram väl underbyggda förslag på hur vår demokrati ska kunna utvecklas. Styrelsen ser också en möjlighet att i detta sammanhang se över formerna för gruppröstning och eventuellt komma med förslag på ändringar, ett beslut som årsmötet tog 2009.

Styrelsens förslag är därför att styrelsen får årsmötets uppdrag att tillsätta en uppdragsgrupp med adekvat kompetens och erfarenhet för att arbeta med frågorna och att styrelsen får i uppdrag att återrapportera till årsmötet 2012.

Förslag

Sektionsstyrelsen föreslår årsmötet

att ge styrelsen i uppdrag att tillsätta en uppdragsgrupp för att komma med förslag om hur vi kan utveckla och stärka det demokratiska deltagandet inom sektionen i enlighet med visionen i Svenska Amnesty 2016.

att styrelsen återrapporterar till årsmötet 2012

BEREDNINGSGRUPP 2: KAMPANJER & ARBETSMETODER

2.1 MOTION OM STÖD TILL SAMORDNINGAR OCH SPECIALGRUPPER

Bakgrund

Enligt medlemssidornas förteckningar har svenska sektionen av Amnesty International nu 148 lokala grupper och 41 ungdomsgrupper. Minst 37 kommuner med över 25 000 invånare har ingen lokal Amnestygrupp. Många av dessa kommuner har tidigare haft en lokal grupp. Avsaknaden av lokal grupp torde bland annat innebära att det är svårt för lärare på högstadiet och gymnasiet att hitta personer som kan delta i undervisningen om mänskliga rättigheter genom att berätta om det praktiska arbetet och om aktuella problem.

Sektionens grupper arbetar med elva landprogram (LP). Inom tio av dessa LP finns också aktionsfall. För alla LP finns samordnare. Det finns också samordnare för tolv länder eller områden som inte omfattas av LP. Där är antalet aktionsfall så fåtaliga att man kan ifrågasätta vad som finns att samordna. För särskilda problemområden arbetar också tolv specialgrupper. Det finns några lokala grupper som är helt inriktade på dessa områden. Specialgrupperna kan också vara en viktig tillgång vid utformningen av aktioner och kampanjer. Det förutsätter dock att medlemmarna har erforderlig kompetens och praktisk erfarenhet.

Väl fungerande samordningar och specialgrupper torde ha stor betydelse för att lokala grupper och ungdomsgrupper ska fungera på bästa möjliga sätt – och för att de ska överleva och kanske också bidra till att det startas nya grupper i den egna regionen. Det förefaller dock som om resurserna och ambitionsnivån är mycket varierande inom denna viktiga del av verksamheten. Det finns samordningar och specialgrupper som inte förmår att leva upp till de mål som har fastställts för verksamheten. I en del grupper får man en bristande kontinuitet eftersom genomströmningen av medlemmar är alltför stor.

En möjlig åtgärd för att stabilisera det här systemet skulle vara att öka sekretariatets resurser för stöd till samordnare och specialgrupper. För närvarande är kontakten med samordningar och specialgrupper knuten till en enda tjänst, vars innehavare också ansvarar för alla aktionsfall. Som en av flera viktiga åtgärder för att stärka gruppernas verksamhet borde det övervägas att antingen utöka sekretariatspersonalen med ytterligare en anställd eller att göra en omfördelning av resurserna, så att de här arbetsuppgifterna fördelas på två personer.

Förslag

att årsmötet uppdrar åt styrelsen att snarast förstärka sekretariatets resurser då det gäller personal som arbetar med stöd till samordningar och specialgrupper samt med administrationen av aktionsfall.

Bo Lindblom
Grupp 168, Laholm

Styrelsens yttrande:

Motionären lyfter fram en viktig aktivistfunktion i den svenska sektionen. Väl fungerande samordningar och specialgrupper ger ett starkt stöd till grupper och sekretariat i Amnestys påverkansarbete.

Sekretariatets stöd till samordningar och specialgrupper består av olika delar. För nya samordnare ges en introduktion, när så är möjligt direkt med handläggaren på sekretariatet följt av ganska tät kontakt under en inskolningsperiod. Vidareutbildning ges minst en gång om året. Handläggaren försöker då och då när det är möjligt att delta i möten som Stockholmsbaserade samordningar har. I övrigt sker den mesta kontakten per mejl och telefon.

Samordnare, och i något mindre grad specialgrupper, får information veckovis med uppdatering från kampanjteamet på internationella sekretariatet (IS). Tätare kontakt hålls när en aktion kommer och samordningen/specialgruppen behöver stöd i arbetet med att ta fram ett s k aktionscirkulär, en plan för hur en specifik aktion ska genomföras.

Det bör också framhållas att en person visserligen är ansvarig för den löpande kontakten och stödet till samordnare och specialgrupper men att flera tjänstemän ger grupperna stöd. Detta gäller exempelvis stödet till Kvinnorättsgruppen, ESK-gruppen samt till ABG.

Styrelsen anser att det stöd som ges idag är rimligt och har, utöver motionärens synpunkter, inte fått kommentarer från samordningar och specialgrupper om att dagens stöd skulle vara otillräckligt. Styrelsen menar att ett utökat stöd i enlighet med motionärens förslag, skulle innebära en nedprioritering av något annat område som vi inte ser som befogad. Däremot välkomnar vi ytterligare förslag på hur stödet kan utvecklas. Sådana förslag läggs med fördel fram vid höstens verksamhets- och budgetmöte då distrikten har möjlighet att påverka inriktningen på verksamheten inför det kommande budgetarbetet.

Styrelsen föreslår att motionen avslås.

2.2 MOTION OM ARBETET FÖR SAMVETSFÅNGAR

- Vi välkomnar utvidgningen av Amnesty Internationals åtagande och de kampanjer och aktioner som den har möjliggjort.
- Vi erkänner och respekterar att det breda åtagandet kräver prioriteringar med hänsyn till begränsade centrala resurser.
- Vi vill emellertid hävda att arbetet i lokala grupper och deras långsiktiga engagemang för enskilda fall är av stor betydelse för Amnesty Internationals fortsatta utveckling.
- Vi anser att det är mycket viktigt att grupperna inte bara utnyttjas för att samtidigt göra samma förutbestämda saker inom ramen för centralt styrda kampanjer och aktioner, utan att de också ges fortsatta möjligheter till ett självständigt och långsiktigt arbete för enskilda drabbade.
- Vi har noterat att det i ett land med över 2000 politiska fångar bara anses möjligt att adoptera 16 fall åt gången, motsvarande 0,7 procent, detta under den antagna förutsättningen att grupperna kräver uppdateringar minst en gång om året från de centralt verksamhets utredarna.
- Vi noterar vidare att i det aktuella fallet alla nödvändiga uppgifter finns tillgängliga på hemsidor, som också de centrala utredarna förlitar sig på och som är tillgängliga för alla grupper som har och kan hantera en dator.

- Vi har upplevt att ett nätverk av erfarna landsamordnare i betydande omfattning kan komplettera de insatser som görs av centrala utredare, särskilt då det gäller uppdateringar och tillkommande information både om de enskilda fångarna och om det allmänna läget i det berörda landet.
- Vi är väl underrättade om den teori som innebär att de 0,7 procenten av de dokumenterade fallen skulle utgöra ett "emblematiskt" urval, där var och en av de utvalda symboliserar ett hundratal andra. Inte minst med hänsyn till de svåra förhållandena i fångelserna anser vi emellertid att det är av yttersta vikt att största möjliga antal samvetsfångar tas upp i regelbundna brev till ansvariga myndigheter. Skulle det möjligen råda osäkerhet om fångens status som samvetsfånge, kan man återuppliva systemet med undersökningsfall (*investigation cases*) och nöja sig med förfrågningar till myndigheterna. Amnesty International grundades inte för arbete med ett litet urval emblematiska fall utan för stöd till "de glömda fångarna". En adoption kan vara av avgörande betydelse såväl för fången och de närmaste anhöriga som för den organisation eller gruppering som fången tillhör.

Vi föreslår att årsmötet beslutar

att verka för en omprövning av systemet med ett fåtal emblematiska fall som fördelas till ett stort antal grupper, detta med syftet att få en betydligt större representation av de redan väl dokumenterade fallen,

att verka för en utveckling av de nätverk med frivilliga samordnare i olika sektioner som kan komplettera vad som görs av de centrala utredarna,

att i olika sammanhang stödja och uppmuntra användningen av datorkommunikation, både inom sektionen och mellan sektionerna,

att ge grupperna ökade möjligheter till ett självständigt och långsiktigt arbete för enskilda fall inom olika delar av åtagandet.

Bo Lindblom (Burmasamordnare)

Motionen antagen av distrikt 3 (Södra Halland), samt grupp 102 (Malmö), grupp 160 (Lund), grupp 178 (Strömsund), grupp 195 (Göteborg), grupp 233 (Sjöbo), och grupp 276 (Lerum).

Styrelsens yttrande:

Styrelsen håller med motionären om att vårt arbete för samvetsfångar är viktigt och instämmer i delar av förslagen. Idag finns det totalt 220 aktiva aktionsfall i Individuals at Risk-databasen (IAR). Aktiviteterna för fallen varierar stort; det är för det mesta de större västsektionerna som lägger ut aktionsfall till arbetsgrupper. Övriga arbetar med dem genom aktioner på webben, via olika typer av publikationer osv. Ganska många av aktionsfallen har endast ett fåtal anslutna grupper. Med nuvarande arbetssätt finns det alltså inte någon direkt brist på aktionsfall.

Samtidigt finns ett mål att ha ca 500 fall i databasen vilket IS bedömer vara ett rimligt antal för att rörelsen ska kunna agera effektivt. Detta innebär alltså mer än en fördubbling gentemot idag. Det ska tilläggas att detta kräver mycket utredningsarbete och ju fler fall som finns i databasen desto mer resurser måste läggas på att hålla dessa uppdaterade och de resurserna måste då tas från annat arbete. Tidigare var det så att informationen om fallen inte uppdaterades tillräckligt ofta, vilket gav upphov till upprepade klagomål från grupper. Motivationen minskade på grund av detta och ledde i vissa fall till och med till att grupper lades ner. Dessutom är det så att IAR-databasen utvecklades som en reaktion på att det upptäcktes att vi hanterat en del aktionsfall på ett etiskt tveksamt sätt. Med nuvarande system kan vi bättre kontrollera de fall vi åtar oss att arbeta med. Vi ställer oss av dessa skäl tveksamma till en ökning av antalet fall utöver de 500 som IS för närvarande har satt som mål. Detta innebär också att det vore svårt att överge att arbeta med så kallade emblematiska fall.

När det gäller nätverk för de landsamordnare som inte är del av ett landprogram, finns det ett bra exempel i fråga om Burma. Detta är inte något landprogram internationellt men samordnarna tog initiativ till samarbete då många gamla aktionsfall skulle läggas ner. Därför initierades en gemensam mejllista som sköts av IS.

Redan idag uppmuntras också samordnare i olika länder att ta kontakt med varandra och samordna arbetet. Vi uppfattar dock att motionären vill förstärka dessa möjligheter.

För att ett nätverk av landsamordnare ska kunna ta en större roll och även stötta utredningar så är det viktigt att säkerställa kvaliteten på arbetet. Detta kan komma att kräva resurser. Till exempel kanske IS skulle behöva "certifiera" vissa särskilt kunniga samordnare. Styrelsen tycker ändå att det vore positivt om vi kunde utnyttja aktivisters ofta omfattande kunskaper ännu mer för att avlasta de anställda och stärka Amnestys arbete. Vi vill därför gärna driva frågan vidare internationellt.

I fråga om motionärens önskan om att öka användningen av datorkommunikation menar styrelsen att detta är något som kommer att ske och redan sker idag. Faktum är att vi sett vad som närmast kan beskrivas som en explosion av datoranvändning under en följd av år.

När det gäller ökade möjligheter för grupper att självständigt och långsiktigt agera för enskilda fall inom olika delar av åtagandet, menar vi att arbetet med IAR-fall är både självständigt och långsiktigt. Styrelsen anser dock att arbetet med enskilda individer måste vara etiskt, strategiskt och välkoordinerat. Vi ser inte att detta kan uppnås genom att enskilda grupper utan koordination från IS väljer ut och arbetar med egenvalda fall.

Styrelsen föreslår avslag på första och fjärde att-satsen, bifall på andra att-satsen samt anser den tredje att-satsen besvarad.

2.3 MOTION OM ATT UTÖKA KONTAKTEN MELLAN SEKRETARIATET OCH MEDLEMMARNA

Amnesty har över 86 000 medlemmar i Sverige, och antalet medlemmar ökar varje år. Väldigt många av medlemmarna är passiva. Det krävs starkare kontakt mellan sekretariatet och dess medlemmar. Kontakten kunde förstärkas via e-post som skickas minst en gång i kvartalet, med information om Amnestys pågående och avslutade aktiviteter. Det brevet behöver endast vara några sidor som i korthet sammanfattar Amnestys arbete. Dessutom kunde lokala grupper på samma vis bjuda in passiva medlemmar som bor i samma stad. På så sätt kan samarbetet mellan Amnesty och dess medlemmar förstärkas.

Förslag

att Amnesty anställer mer personal vars uppgift är att hålla stark kontakt med medlemmar,

att Amnestys sekretariat erbjuder de grupper som vill hålla rekryteringsträffar (max en gång om året) ett ekonomiskt bidrag.

Mahde Shawane

Styrelsens yttrande

Styrelsen välkomnar motionärens tankar om att stärka kontakten med Amnestys medlemmar. Sekretariatets stöd till grupper utgår från sektionens plan för 2010-2011 och sektionsportföljen "Utveckla och stödja aktivismen". Mål två i den lyder "Att genom ett kompetent ledarskap, aktiva stödåtgärder och ökad kunskapsspridning nå ökad aktivitet som ligger i linje med organisationens mål och prioriteringar och som präglas av kvalitet och långsiktighet." Aktiviteter kopplade till målet är t.ex. årliga nationella rekryteringsträffar som grupper kan anmäla sig till, grundutbildningar för nyblivna aktiva medlemmar, projektledarutbildningen, kampanjutbildningar och det ettåriga ledarskapsprogrammet. Inom ramen för nationella aktivitetsdagar tar sekretariatet fram lättanvänt material i syfte att öka möjligheten att delta i det prioriterade påverkansarbetet hos grupper och strukturer som saknar möjligheten att göra detta själva. Andra aktiviteter i syfte att stärka de lokala strukturerna är t.ex. distriktsombudsmötet, aktivistseminariet samt besök hos lokala strukturer. Varje månad skickas också Insats ut till alla grupper och i dem återkopplas resultaten från de kampanjer som grupper deltagit i. En särskild satsning sker också för att stötta unga aktiva och att öka antalet unga personer bland de aktiva medlemmarna.

Gällande den övergripande kontakten med medlemmarna arbetar sekretariatet aktivt med att stärka relationerna med alla medlemmar. Förutom fem nummer av AmnestyPress får alla medlemmar en gång om året Amnesty Återkopplar, ett nyhetsblad om aktiviteter och resultat från året innan. Alla nya medlemmar får ett välkomstpaket som innehåller information om Amnesty, mänskliga rättigheter och vårt arbetssätt. Dessutom blir nya medlemmar på autogiro uppringda strax efter de tecknat sitt medlemskap för att hälsa dem välkomna till organisationen och besvara eventuella frågor de har.

I slutet av 2010 lanserades ett e-postprogram och Amnesty har nu möjlighet att kontinuerligt kommunicera med de medlemmar som så önskar via e-post. I mars 2011 har ca 15 000 medlemmar givit sitt medgivande till att Amnesty kommunicerar med dem via e-post (enligt marknadsföringslagen och etiska riktlinjer krävs ett aktivt medgivande). Dessa medlemmar har under perioden december 2010 - mars 2011 fått e-post ca varannan vecka med framförallt aktioner och vädjanden men även inbjudningar till rekryteringsmöten och kurser. Under 2011 kommer en strategi tas fram för e-postkommunikationen och i den kommer man även att titta på hur vi kan infoga grupperns möjligheter att kommunicera med medlemmar lokalt.

Styrelsen tycker precis som motionären att det är bra att rekryteringsträffar anordnas men noterar att det redan idag avsätts mycket resurser för detta. I den budget som är satt för rekryteringsträffarna finns flygblad och affischer inräknat utöver det personella stöd och stöd i form av kommunikation som sekretariatet tillhandahåller. För de större orterna finns det också budget för hyra av lokal och grundutbildning. Inom ramen för det aktivitetsbidrag som grupper kan ansöka om ryms även kostnader för eventuella utlägg i samband med rekryteringsevenemang.

Sammanfattningsvis kan vi konstatera att vi aldrig tidigare lagt så mycket resurser och tid på att stötta aktivismen som nu och styrelsen kan därför inte se att ytterligare resurser till detta område i dagsläget är en nödvändig prioritering.

Styrelsen föreslår avslag på första att-satsen och anser den andra att-satsen besvarad.

2.4 MOTION OM FÖRSTÄRKNING I KONTAKTEN MELLAN SEKRETARIATET OCH LOKALA GRUPPER

Amnesty har många bra och aktiva grupper i Sverige. Det krävs starkare kontakt mellan Amnestys sekretariat och dessa grupper, för att öka gruppernas aktiviteter.

En bra idé vore om någon från sekretariatet besökte varje grupp minst en gång i halvåret.

Amnesty bör anställa ny personal som har telefonkontakt med varje grupp minst en gång i månaden. Under telefonsamtalen kan grupperna berätta om sina aktiviteter och personalen kan ge råd och tips samt information om andra grupperns aktiviteter.

Förslag

att Amnesty utser personal som regelbundet besöker Amnestys grupper i Sverige,

att Amnesty utser personal som håller stark kontakt med grupper och talar i telefon med dem varje månad,

att Amnesty anställer ny personal som tar hand om Amnestys nya aktiviteter.

Mahde Shawane

Styrelsens yttrande

Styrelsen välkomnar alla förslag som syftar till att förbättra kontakten med grupperna. Sekretariatets stöd till grupper idag utgår ifrån sektionens plan för 2010-2011 och sektionensportföljen "Utveckla och stödja aktivismen". Mål två i den lyder "Att genom ett kompetent ledarskap, aktiva stödåtgärder och ökad kunskapspridning nå ökad aktivitet som ligger i linje med organisationens mål och prioriteringar och som präglas av kvalitet och långsiktighet." Aktiviteter kopplade till målet är t.ex. årliga nationella rekryteringsträffar

som grupper kan anmäla sig till, grundutbildningar för nyblivna aktiva medlemmar, projektledarutbildningen, kampanjutbildningar och det ettåriga ledarskapsprogrammet. Inom ramen för nationella aktivitetsdagar tar sekretariatet fram lättanvänt material i syfte att öka möjligheten att delta i det prioriterade påverkansarbetet hos grupper och strukturer som saknar möjligheten att göra detta själva. Andra aktiviteter i syfte att stärka de lokala strukturerna är t.ex. distriktsombudsmötet, aktivistseminariet samt besök hos lokala strukturer. Varje månad skickas också Insats ut till alla grupper och i dem återkopplas resultaten från de kampanjer som grupper deltagit i. En särskild satsning sker också för att stötta unga aktiva och att öka antalet unga personer bland de aktiva medlemmarna.

Sektionen avsätter idag stora resurser i syfte att underlätta för aktivister att träffas. Fem personer på sekretariatet är anställda lokalt och nationellt för att fungera som kontaktpersoner för de lokala grupperna. I kampanjrådet sitter grupprepresentanter från olika orter och olika funktioner. Årligen sammankallas distriktsombuden till möten i syfte att stödja de lokala grupperna.

Även om styrelsen delar motionärens vilja att stärka kommunikationen inom Amnesty anser vi att det arbete som görs är rimligt och har gett positiva resultat. Ett exempel på detta är att grupperna ökade förra året och att vi hade fler utåtriktade aktiviteter än någonsin. Att förverkliga de förslag som motionären kommer med ser vi tyvärr som alltför resurskrävande. Exempelvis skulle det innebära att fem personer gjorde cirka 370 besök hos grupper på ett år samt ringde cirka 42 samtal till grupper per vecka. Sekretariatets personal arbetar i dagsläget mycket helger och kvällar och att ytterligare utöka detta arbete skulle innebära en orimlig belastning. Däremot vill vi lyfta fram, i linje med motionens anda, att det i svenska sektionens verksamhetsplan 2010-2011 anges att "sekretariatspersonal ska delta på minst tio lokala Amnestymöten årligen" vilket också görs. Personalen kommer gärna på besök vid exempelvis distriktsmöten i de fall distrikt kontaktar dem för stöd och eventuella frågor besvaras per telefon och mail. Vi kan också glädjande berätta att det under 2011 planeras ett flertal aktivistworkshops ute i distrikten. För att ytterligare öka förståelsen för det arbete som sektionen bedriver får alla grupper Insats, det interna medlemsbladet, månadsvis samt Styrelsen informerar, styrelsens nyhetsbrev som går ut efter varje styrelsemöte.

Sammanfattningsvis kan vi konstatera att vi aldrig tidigare lagt så mycket resurser och tid på att stötta aktivismen som nu och styrelsen kan därför inte se att ytterligare resurser till detta område i dagsläget är en rimlig prioritering.

Styrelsen föreslår årsmötet att avslå motionen.

2.5 MOTION OM ATT STÄRKA GRUPPERNA INOM AMNESTY

Bakgrund

Antalet passiva medlemmar och årsomsättningen har en ökande trend. Sekretariatet blir starkare. Antalet grupper minskar. Sedan 1986, då antalet grupper låg på topp med 332 stycken, har antalet successivt minskat till 183 stycken år 2009, dvs en minskning med 45%!

Vi upplever minskningen av antalet grupper som organisationens akilleshäla och anser därför att andan inom organisationen för att stödja och stärka grupperna behöver lyftas upp till en högre nivå. Vi efterlyser, som ett led i detta, ett antal "krokar", som kan fånga upp ickemedlemmar och passiva medlemmar och göra dem aktiva. Vi anger nedan två exempel, men tror att en brainstorming med erfarna medlemmar kan ge en betydligt längre och bättre lista.

Två exempel på hur grupperna kan stärkas är:

- Vid annonsering av Amnesty i lokala tidningar eller via affischer kan mailadress till någon i den aktuella gruppen anges för kontakt, förutsett att någon person i gruppen accepterar detta.
- Vid telefonsamtal till passiva medlemmar beträffande förfrågan om större ekonomiska bidrag kan man samtidigt fråga om medlemmen vill bli aktiv i aktuell grupp.

Vi anser vidare att kommunikationen mellan grupper och det som sker från centralt håll (inklusive lokalkontoren i Göteborg och Malmö) behöver bli tydligare, för att stärka grupperna. Exempel på vad som sker utan gruppernas vetskap kan vara att:

- Temadagar arrangeras på gymnasier utan att den lokala gruppen informeras. För kännedom kan nämnas att vårt distrikt under ett antal år bedrivit ett mycket aktivt skolinformationsprogram på många av distriktets olika skolformer. När gymnasier då kontaktas, utan att ha föregåtts av en dialog med den lokala gruppen, åstadkommes en demotiverande effekt.
- Aktiva gruppmedlemmar möts hemma på torget av centralt utsända rekryterare, som försöker värva dem.

Vi anser att de lokala grupperna alltid skall vara informerade om de aktiviteter, som från centralt håll arrangeras inom gruppernas geografiska område.

Vi föreslår årsmötet besluta:

att en ökning av antalet grupper skall vara ett övergripande mål inom sektionen,

att styrelsen får i uppdrag att ta fram ett program för hur grupperna kan stärkas och stödjas,

att styrelsen åtgärdar så att rutiner finns som säkerställer att grupperna informeras och blir tillfrågade om de vill vara med att planera/genomföra centralt initierade aktiviteter inom deras geografiska område.

Distrikt Bohuslän, Agne Svanberg

Styrelsens yttrande

I enlighet med dokumentet Svenska Amnesty 2016 som antogs av årsmötet år 2010 ska Amnesty 2016 ha bibehållit sin identitet som demokratisk och medlemsstyrd organisation där aktiviteten inom de långsiktiga medlemsstrukturerna stärkts. Med långsiktiga medlemsstrukturer menar vi all typ av medlemsorganisering, till exempel inom grupper och distrikt, där man bygger upp kompetens över tid och arbetar för uthållighet i aktivismen. Styrelsen välkomnar därför motionen men anser samtidigt att ett omfattande arbete idag bedrivs för att stärka grupperna och stärka kommunikationen mellan grupper och sekretariat.

Styrelsen kan glädjande konstatera att medlemsrekordet slogs förra året och att Amnesty idag har fler än 86 000 medlemmar. Med ett så stort medlemsantal finns det stor potential i att engagera medlemmarna i större utsträckning. Visserligen har antalet grupper minskat sedan 1986, så som motionären påpekar, men det är med tillfredsställelse som vi kan konstatera att gruppantalet vid slutet av 2010 var det högsta på fem år och ökade något från 143 till 145 för arbetsgrupperna samt från 33 till 39 för ungdomsgrupperna. En blygsam ökning men åtminstone ett positivt trendbrott som förhoppningsvis håller i sig.

Engagemanget inom grupperna är en del av Amnestys kärnverksamhet och betydelsen av det ska inte förringas. Samtidigt vill styrelsen framhålla att den utåtriktade aktivismen aldrig har varit så stor som nu och stödet till aktivismen aldrig så omfattande, vare sig mätt i tid eller andra resurser. Vi ser också att den aktivism som sker utanför ramen för den traditionella gruppen ökar alltmer. Denna form av aktivism avspeglar sig ibland i kortsiktigare engagemang i exempelvis utåtriktade aktiviteter. Vi tror därför att det är viktigt att organisationen är öppen för de nya former av aktivism som är på uppåtstående och som inte alltid är kopplade till långsiktigt engagemang i en grupp. Det är en utveckling som vi ser både hos oss men även i samhället i stort och som många andra ideella organisationer delar. Att gruppantalet gått tillbaka betyder alltså inte med nödvändighet att aktivismen totalt sett minskat.

Stöd till aktivism

Vad beträffar sekretariatets stöd till grupper utgår det ifrån sektionens plan för 2010-2011 och sektionsportföljen "Utveckla och stödja aktivismen". Mål två i den lyder "Att genom ett kompetent ledarskap, aktiva stödåtgärder och ökad kunskapsspridning nå ökad aktivitet som ligger i linje med organisationens mål och prioriteringar och som präglas av kvalitet och långsiktighet." Att öka aktivismen är ett övergripande mål i det arbetet och styrelsen ser många sätt som aktivismen kan främjas på, där ett brett anslag är viktigt för att nå framgång. Även om det inte finns ett specifikt mål om att öka antalet grupper finns det ett delmål om att arbetsgrupperna inte ska minska. I praktiken innebär detta att det måste bildas flera nya grupper varje år, eftersom nedläggningar av grupper tyvärr inte går att undvika helt och hållet.

Aktiviteter kopplade till målet om ökad aktivism är t.ex. årliga nationella rekryteringsträffar som grupper kan anmäla sig till, grundutbildningar för nyblivna aktiva medlemmar, projektledarutbildningen, kampanjutbildningar och det ettåriga ledarskapsprogrammet. Inom ramen för nationella aktivitetsdagar tar sekretariatet fram lättanvänt material i syfte att öka möjligheten att delta i det prioriterade påverkansarbetet hos grupper och strukturer som saknar möjligheten att göra detta själva. Andra aktiviteter i syfte att stärka de lokala strukturerna är t.ex. distriktsombudsmötet, aktivistseminariet samt besök hos lokala strukturer. En särskild satsning sker också på att stötta unga aktiva och att öka antalet unga personer bland de aktiva medlemmarna.

Kommunikation mellan grupper och face-to-face

Precis som motionären påpekar har det funnits brister i kommunikationen mellan de lokala grupperna och medlemsvärvarna för face-to-face. Dessa brister har ibland berott på att informationen inte nått ut från sekretariatet till grupperna och ibland på att informationen har stannat på distriktsnivå då det varit distriktsombudet mottagit den och sedan inte vidareförmedlat den till grupperna. Under 2010 har problemen dessutom varit extra stora då en projektledare för face-to-face saknades under högsäsong, vilket innebar att ingen ansvarade för den övergripande samordningen.

Förutsättningarna för bra kommunikation mellan sekretariatet och den lokala verksamheten är mycket bättre 2011 då vi dels har en projektledare på plats och dels vidtagit extra åtgärder för att förbättra informationen med bland annat nya strukturer för kontakten mellan koordinatore och distriktsamordnare/gruppsekreterare. Face-to-face arbetar redan nu för större framförhållning i schemalaggningen, bland annat kontaktar koordinatorena en gång i veckan de orter där man kommer att befina sig om två veckor. I städer där Amnesty har permanenta värvningsgrupper (Stockholm/Göteborg/Malmö-Skåne och Uppsala) har rekryterarna en informationssida i sin pärm om vilka lokala grupper som finns, och vem de kan kontakta om det är någon som undrar hur man kan engagera sig lokalt. I de städer som vi besöker någon enstaka gång ges informationen muntligt. Aktivister får också gärna informera sekretariatet om kommande aktiviteter där värvare kan finnas på plats. Sekretariatet kommer även att systematisera bättre framförhållning gällande skolsamarbeten inom ramen för Angeläget. Berört distriktsombud kommer i förväg informeras om samarbete med gymnasieskola inom distriktet.

Temadagar på skolor

Sekretariatet anordnar inga temadagar på skolor, däremot anordnas sådana av vår samarbetspartner KulturUngdom i Västra Götaland inom ramarna för Angeläget. Rutinerna kommer att ses över så att grupperna i Västra Götaland blir bättre informerade om när dessa festivaler sker. Mot bakgrund av det nya arbetet gentemot skolor i enlighet med antagen utbildningsstrategi kommer Amnesty med största sannolikhet inte att själva arrangera centralt initierade temadagar.

Sammanfattningsvis anser styrelsen

- Att öka aktivismen är ett övergripande mål för sektionen men för att nå det målet krävs ett brett arbetssätt, där antalet grupper är en av flera viktiga komponenter.
- Idag finns redan planer och rutiner för hur aktiviststrukturerna ska stödjas, bl a stöd för grupperna att ordna rekryteringsdagar och möjlighet att söka ekonomiskt aktivitetsstöd.
- Förbättrade rutiner för att informera grupper har tagits fram inom face-to-face-verksamheten.

Avslutningsvis vill styrelsen understryka vikten av att bibehålla lokal representation på de orter där Amnesty finns närvarande idag. Därför uppmuntrar vi aktiva medlemmar inom och utanför befintliga strukturer att dra nytta av det stöd som sekretariatet tillhandahåller, och själva starta nya grupper eller rekrytera nya aktiva medlemmar till befintliga grupper och aktiviststrukturer. Det kommer dock att vara svårt att skapa strukturer på platser där aktivism saknas om initiativet och ansvaret därtill inte kommer från redan lokalt förankrade aktivister. Vi har i svaret till motion 2.6 gett vårt stöd till att utreda frågan om vad grupperna behöver för att nå en ökad tillväxt och avknoppning. Genom denna utredning kan vi också få ökad kunskap om vad som gör att grupper läggs ner.

Styrelsen föreslår därför avslag på den första att-satsen och anser den andra och tredje att-satsen besvarade.

2.6 MOTION OM UTVECKLING AV DE LOKALA GRUPPERNA

Bakgrund

Vi har under flera år kunnat notera en glädjande tillväxt av medlemstalet i svenska Amnesty, till stor del beroende på centralt initierade ansträngningar. Tyvärr motsvaras inte denna framgång av en lika positiv utveckling då det gäller antalet lokala grupper, i varje fall inte på orter utanför de tre storstadsområdena. I många kommuner där det tidigare funnits en aktiv Amnestygrupp saknar vi nu representation. I andra mindre kommuner kämpar grupper med alltför få medlemmar för att hålla verksamheten vid liv. Vi föreslår att sektionen satsar på en utveckling av de lokala grupperna, i första hand genom att ta reda på vad de nuvarande grupperna anser sig behöva för att kunna utvecklas och bidra till att det startas nya grupper i närområdet.

Vi föreslår att årsmötet beslutar

att tillsätta en utredningsgrupp av intresserade medlemmar med uppgift att undersöka vad grupperna anser sig behöva för ökad tillväxt och avknoppning,

att denna utredningsgrupp ges resurser att kontakta ett brett urval av nuvarande grupper för att få en bild av deras förhållanden och önskemål,

att utredningsgruppen också får till uppgift att se över vilket material (affischer, häften, banderoller, filmer, osv) som tidigare producerats för gruppernas verksamhet men som nu saknas, och vilket nytt material som kan tillföras, bland annat lättlästa redovisningar av det nuvarande åtagandet och de insatser som grupperna kan göra inom olika områden,

att gruppen ges uppgiften att redovisa sina rön och förslag vid årsmötet 2012.

Bo Lindblom

Motionen antagen av grupp 168, Laholm

Styrelsens yttrande

Vi välkomnar motionärens vilja att öka sektionens förståelse för vad grupperna inom Amnesty behöver för att kunna agera på ett effektivt sätt. Som styrelsen svarat på motion 2.5 om att stärka grupperna inom Amnesty och motion 2.3 om att utöka kontakten mellan sekretariat och medlemmarna sker idag en mycket omfattande verksamhet för att understödja aktivism och grupper. Det finns ett omfattande smörgåsbord av aktiviteter och stödåtgärder att ta för sig av för den eller de som vill vara aktiva i Amnesty och därför är det glädjande att antalet grupper ökade förra året samt att aktivismen var mer omfattande än på länge.

Därutöver finns flera rutiner för hur gruppernas åsikter ska komma till sin rätt genom t.ex. ungdomsrådet och det kampanjråd som har till uppgift att kommentera framtagandet av nya kampanjkoncept och material. I kampanjrådet sitter grupprepresentanter från olika orter och olika funktioner. Ärligen sammankallas distriktsombuden till möte i syfte att stödja de lokala grupperna.

Gällande framtagandet av material som ska användas av aktivister har flera olika grupper och strukturer tillfrågats vid vägval, exempelvis i samband med kampanjutbildningar. Dessutom finns det som alltid möjlighet att framföra sin åsikt till sekretariatet angående vilket material som grupperna vill ha. Ibland inkommer enstaka förslag som inte förverkligas, men majoriteten av dagens materialutbud har producerats utifrån aktivisters önskemål, exempelvis de nya skrammelbanden (a.k.a. fröken sverige-band), mössor, t-shirts, ballonger och diverse foldrar.

Samtidigt delar styrelsen motionärens oro över att Amnesty är sämre lokalt representerat än för 15-20 år sedan. En lokal representation är viktig ur såväl påverkans- som kommunikationssynpunkt. Samtidigt stöds aktivismen med mer resurser idag än någonsin tidigare, med mycket goda resultat som följd. Att det trots det

återkommer synpunkter från medlemmarna om att inte tillräckligt stöd, alternativt rätt sorts stöd ges, oroar styrelsen. Av den anledningen ser vi att det kan finnas ett värde i att ytterligare inhämta ett brett urval av synpunkter från grupper och aktivister som ett komplement till det pågående arbetet med att understödja aktivismen.

Uppdragsgrupper tillsätts av styrelsen och redovisar sina resultat och rekommendationer till styrelsen. Om det är årsmötet som beslutat att en uppdragsgrupp ska tillsättas, återrapporterar styrelsen till årsmötet.

Styrelsen föreslår bifall på första och andra att-satsen samt avslag på tredje och fjärde att-satsen.

2.7 MOTION OM INFORMATION OM TILLFÄLLIGA LOKALA ARRANGEMANG

Face-to-face-kampanjerna är tydligen framgångsrika, vilket naturligtvis är alldeles utmärkt. Det vore dock bra om de som engageras kände till eventuella lokala Amnestygrupper och kunde hänvisa till dem där så är lämpligt. Likaså vore det bra om ortens grupper i god tid fick veta när en aktion är på gång.

I de fall representanter för Amnesty är engagerade i olika sammanhang, som t.ex. då Lise Bergh höll föredrag i "Tankarnas trädgård" i Örebro, skulle det också vara bra med information till lokala grupper. Det kan ju finnas möjlighet till olika typer av samverkan.

Årsmötet föreslås besluta

att de som engageras i face-to-face får information om vilka lokala grupper som finns,

att grupperna informeras om lokala face-to-face-aktioner samt om eventuella besök på orten av representanter för centrala Amnesty.

GRUPP 59, Örebro
Anita Danielsson

Styrelsens yttrande

Detta är en fråga som tyvärr uppkommit då och då under de år som face-to-face har bedrivits av sektionen (sedan 2001) och speciellt sedan vi 2005 började driva verksamheten i egen regi eftersom vi då i högre grad började värva i många olika städer. Ambitionen har under alla år varit att ha god kommunikation med distrikt och grupper på lokal nivå och det finns rutiner för detta arbete. Trots detta är styrelsen medveten om att det ibland förekommit brister i informationen, dels vad gäller informationen till rekryterare om lokala grupper och dels vad gäller informationen till lokala grupper. Ibland har detta berott på att informationen inte nått ut från sekretariatet till grupperna och ibland har informationen stannat på distriktsnivå då det varit distriktsombudet som mottagit den och sedan inte vidareförmedlat den till grupperna. Under 2010 har problemen dessutom varit extra stora då en projektledare för face-to-face saknades under högsäsong, vilket innebar att ingen ansvarade för den övergripande samordningen.

Förutsättningarna för bra kommunikation mellan sekretariatet och den lokala verksamheten är mycket bättre 2011 då vi dels har en ny projektledare på plats och dels har vidtagit extra åtgärder för att förbättra informationen med bland annat nya strukturer för kontakten mellan koordinatörer och distriktsamordnare/gruppsekreterare. Sekretariatet arbetar redan nu för större framförhållning i schema-läggningen, bland annat kontaktar koordinatörerna en gång i veckan de orter där man kommer att befinna sig om två veckor. I städer där Amnesty har permanenta värvningsgrupper (Stockholm, Göteborg, Malmö-Skåne och Uppsala) har rekryterarna en informationssida i sin pärm om vilka lokala grupper som finns, och vem de kan kontakta om det är någon som undrar hur man kan engagera sig lokalt. I städer som besöks någon enstaka gång ges informationen muntligt. Face-to-face-verksamheten ser också gärna utbyte av information. Om det är så att ett distrikt eller grupp kommer att ordna ett lokalt arrangemang och det passar att face-to-face är med, kontakta gärna projektledaren eller någon av koordinatörerna för face-to-face.

Sekretariatet informerar även i möjligaste mån om andra besök på lokala orter, via tillgängliga informationskanaler. Många sådana besök sker dock ofta med kort varsel och det kan vara svårt att få fram informationen i tid.

Styrelsen anser motionen besvarad.

BEREDNINGSGRUPP 3: ORGANISATION & EKONOMI

3.1 MOTION OM TILLGÅNG TILL INTERNA DATA

Bakgrund

Amnesty International har en mer genomförd demokratisk struktur än de flesta jämförbara organisationer. Det finns dock brister. Avsaknaden av tillgänglig statistik och av översikter gällande interna förhållanden gör det svårt för medlemmar och grupper att bedöma effekten av beslutade prioriteringar. I Amnestys årsrapport finns uppgifter om antalet sektioner, samt om så kallade strukturer och förberedda strukturer, men ingenting om det aktuella antalet medlemmar, vilket kan ha betydelse för antalet delegater till Internationella rådsmötet, ICM. Inte heller finns någon redovisning av delegaternas antal och fördelning vid det senaste rådsmötet. Båda dessa uppgifter kunde med fördel redovisas på den interna hemsidan. Där borde också finnas en översikt av det internationella sekretariatets struktur med antalet avdelningar och hur många anställda (och eventuella frivilliga) som de sysselsätter. Här behövs inga personnamn, bara befattningar och uppgift om vakanser. Sådana här översikter av strukturen ger en god bild av de gällande prioriteringarnas effekt, vilket har stor betydelse för den eftersträlvade transparensen.

Förslag

att årsmötet uppdrar åt styrelsen att verka för att uppgifter om sektionernas storlek, delegaternas fördelning vid rådsmötet och den aktuella strukturen och arbetsfördelningen vid internationella sekretariatet görs tillgängliga för intresserade medlemmar på den interna hemsidan.

Bo Lindblom

Motionen antagen av distrikt 3 (Södra Halland), samt av gr 5 (Ronneby), gr 167 (Stockholm), gr 178 (Strömsund), gr 195 (Göteborg), gr 232 (Helsingborg), gr 233 (Sjöbo), gr 276 (Lerum), gr 286 (Kalmar).

Styrelsens yttrande

I linje med Amnestys strävan att vara en öppen och transparent organisation tillstyrker styrelsen motionen.

3.2 MOTION OM TOLKNING PÅ ÅRSMÖTEN

Bakgrund

Den i vissa kretsar spridda uppfattningen om att alla svenskar talar och förstår det engelska språket hävdar jag med bestämdhet inte står i överensstämmelse med det faktiska förhållandet. De som hävdar motsatsen vill jag påstå är ganska verklighetsfrämmande och denna min uppfattning delas av många språkforskare. Härförleden hörde jag ett inslag från det uppskattade radioprogrammet "Språket" där professorn Lars Gunnar Andersson framhöll att svenskarnas kunskaper i engelska var klart överskattade.

De elever som lämnat skolan efter högstadiet eller gymnasiet och därefter börjar arbeta där inslag av det engelska språket är obefintligt, eller mycket ringa, kommer efter några år att ha tappat bort det mesta av vad de tillägnat sig. Använder man dessutom fritid och semestertid till att utnyttja vår underbara natur och tar del av den svenska fjällvärlden ges inte många tillfällen till träning av sina i skolan tillägnade engelska kunskaper.

De som tycker att skoltiden har varit mycket ansträngande och anser sig ha rätten att ta ett sabbatsår från skolan, resa ut i världen och förverkliga sig själv får däremot rika möjligheter att låta sin skolengelska rota sig lite djupare. Åker man dessutom i övrigt flitigt utomlands förstärks naturligtvis detta förhållande.

För de generationer som växte upp på trettio, fyrtio och femtiotalet, som jag själv, där arbete och försörjning, utan inslag av engelska språket, var en ledstjärna är kunskaperna sådana att man knappast kan hävda att de talar och förstår i en djupare bemärkelse.

Att förstå ett främmande språk är inte lätt om man vill finna de nyanser som är så viktiga. En känd svensk företagare gjorde bort sig kapitalt, inför hela det amerikanska folket, när han på sin skolengelska skulle be om ursäkt för oljekatastrofen i Mexikanska Golfen.

Vi fick under höstens Wikileak-uppståndelse uppleva att inte ens diplomater, medvetet eller omedvetet i offentlighetens ljus, förstår varandra och nu senast kommer uppgiften om att inte ens världssamfundets främste företrädare, generalsekreteraren Ban Ki Moon, behärskar engelska språket.

Tyvärr kan jag konstatera att uppfattningen om svenskarnas goda språkkunskaper delas av Amnestys sekretariat vilket har lett till att årsmöten oftast har ett eller flera föredrag på engelska språket där sannerligen inte alla talar någon Oxford-engelska. Till och med vid aktivistseminarium med svensk föredragshållare och enbart svenska deltagare har detta skett på engelska.

Vid årsmötet i Västerås 2008 beslutades att styrelsen skulle utreda och föreslå hur anförande på främmande språk på årsmöten skulle göras tillgängligt för alla deltagare. Efter intensivt funderande hade man så till årsmötet funderat färdigt och ordnat så fiffigt att de som önskade fick tillfälle att krypa in i en hörna där framförandet framviskandes skulle göras tillgängligt för språkidioterna. Är det någon som tror att detta förfaringsätt skulle locka några skaror? Vid årsmötet 2010 fanns tre huvudanförande på engelska språket varav ett skedde av personer från Sierra Leone, ett av en iransk kvinna samt ett av en representant från sekretariatet i London, den senare med ett språk som mest hade passat i en sportradiosändning och var obegriplig för alla de som oartigt nog i förtid lämnade lokalen.

Med stöd av ovanstående föreslår jag därför att 2011 års årsmöte beslutar;

att på årsmöten skall anföranden på främmande språk simultantolkas till svenska och,

att om detta inte är möjligt skall anförandet vara översatt och utskrivet på svenska och tillgängligt för årsmötesdeltagarna innan anförandet framförs.

Det sista alternativet kan anses som mycket lätt uppfyllbart med tanke på de utomordentliga språkkunskaper som sekretariatet uppenbarligen anser sig ha.

Alf Petersson
Medlem i Amnesty

Styrelsens yttrande

Styrelsen delar motionärens uppfattning om att det är mycket viktigt att årsmötet är inkluderande och tillgängligt för alla medlemmar och att ingen ska känna sig hindrad att delta eller förstå. Styrelsen strävar samtidigt efter att kunna erbjuda ett så brett och intressant årsmötesprogram som möjligt med möjlighet till fortbildning i olika MR-frågor. Det innebär att vi ofta bjuder in gäster från det internationella sekretariatet som besitter specialkunskaper inom sina områden eller pågående/kommande kampanjer. Gäster från andra sektioner, förra året och i år t.ex. från vår samarbetssektion i Sierra Leone, är ett "inslag" på årsmötet som ökat i takt med utvecklingen genom Ett Amnesty. Utmaningen ligger i att kunna kombinera ett mångsidigt program med internationella gäster och samtidigt göra det möjligt för alla årsmötesdeltagare att kunna delta fullt ut.

Idag är alltid minst ett seminarium per tillfälle på svenska och liksom vid förra årets årsmöte är det i år enbart vid de två anförandena som "visktolkning" har erbjudits. Efter en genomläsning av de senaste årens årsmötesutvärderingar (2007-2010) tas frågan om tolkning endast upp en gång, då en deltagare föreslår att det borde ha erbjudits framme vid presidiet. I övrigt har tolkning inte så vitt styrelsen känner till varit något som medlemmarna efterfrågat tidigare och något som få tagit del av då det erbjudits individuellt.

Simultantolkning kräver en avancerad utrustning och särskilt anpassade lokaler och en eller flera professionella tolkar, vilket är mycket kostsamt. En exakt beräkning av kostnaden är svårjord men det är otvetydigt att det kommer röra sig om femsiffriga belopp. Styrelsen vill istället föreslå en billigare och mer genomförbar variant med s k konferenstolkar som översätter anföranden "bit för bit" och då står längst fram bredvid den inbjudne talaren.

Styrelsen föreslår därmed att ordet "simultantolkas" i den första att-satsen ändras till enbart "tolkas" så att lydelsen blir:

att på årsmöten skall anföranden på främmande språk tolkas till svenska, och

Om årsmötet väljer att anta detta förslag vill vi dock upplysa om att anförandena som ett resultat antingen kommer att bli längre, vilket utan att årsmötet också förlängs, sannolikt innebär att det i framtiden blir ett anförande istället för dagens två, alternativt att den ditresta gästen får mindre tid att prata på.

Styrelsen ser den andra att-satsen som svårgenomförbar då många föredragshållare pratar direkt från hjärtat eller/och kan sina ämnen så bra att de inte förbereder något skriftligt dokument. Istället tror styrelsen att det är tillräckligt med en uppmaning till arrangörerna att be de inbjudna gästerna att inkomma med en skriftlig version av sitt föredrag som lämnas till översättning före årsmötet, i de fall då det är möjligt, men att det inte kan vara ett krav. Styrelsen föreslår därför årsmötet att avstyrka den andra att-satsen.

3.3 MOTION OM ÄNDRING AV MEDLEMSDEFINITIONEN I DISTRIKTENS STANDARDSTADGAR

Bakgrund

Nya standardstadgar för samtliga distrikt antogs av sektionstyrelsen 2010-01-24. Dessa standardstadgar ersatte distriktets tidigare stadgar och kan endast ändras av sektionstyrelsen.

Till Göteborgsdistriktets årsmöte 2011-02-24 inkom en motion från grupp 27 som var kritisk mot den snäva medlemsdefinitionen i de nya stadgarna. Som följd av detta gav Göteborgsdistriktets årsmöte i ett enhälligt beslut Göteborgs distriktsstyrelse i uppdrag att skriva en motion till Svenska sektionens årsmöte om att ändra medlemsdefinitionen i standardstadgarna.

Problem med den nya medlemsdefinitionen

I Göteborgsdistriktets tidigare stadgar definierades medlemmar i distriktet som de medlemmar i Svenska sektionen av Amnesty International som är bosatta i distriktet. Liknande medlemsdefinitioner har även exempelvis Stockholmsdistriktet tidigare haft. Den nya medlemsdefinitionen i standardstadgarna, i den version som antagits av sektionstyrelsen 2011-02-18, lyder istället:

§ 3 Medlemmar

Medlem i distriktet är alla aktiva medlemmar i distriktets grupper och ungdomsgrupper, samt alla som är verksamma inom de grupper/funktioner på distriktsnivå som tillsatts av distriktsstyrelsen eller distriktets årsmötet. Medlem i distriktet ska även vara medlem i den svenska sektionen av Amnesty International.

Vi anser att denna nya medlemsdefinition har ett flertal svagheter:

1. Eftersom rösträtten på distriktens årsmöten är knuten till medlemskapet innebär denna medlemsdefinition demokratiska problem. Definitionen täcker inte in så kallade "enskilda aktivister" eller andra Amnestymedlemmar som inte är med i någon grupp och inte har utsetts av styrelsen eller årsmötet. Dessa personer står alltså nu utan inflytande i distriktet. Vi tycker också att det är olämpligt att det över huvud taget finns en koppling mellan styrelsens aktiviteter och definitionen av medlemskap.

2. I definitionen av medlemskap talas det om "aktiva" medlemmar. Det definieras dock aldrig vad detta betyder, eller vem som skall avgöra vem som är "aktiv". Detta "aktiva" gör därför definitionen mer otydlig och öppnar för godtycke. Eftersom en av stadgarnas viktigaste funktioner är att vara ett entydigt och klart regelverk för oklara situationer eller konflikter är denna otydlighet speciellt olämplig.

3. Slutligen anser vi att det är problematiskt att sektionstyrelsen valt att på detta sätt tydligare skilja på medlemskap i Svenska sektionen av Amnesty International och medlemskap i det lokala distriktet. Vi anser att distrikten i praktiken är delar av Svenska sektionen och inte separata föreningar. Denna koppling mellan sektionen och distrikten visas bland annat av att det uttryckligen står i distriktens standardstadgar att de är en del av sektionen, att sektionen bestämmer över distriktens stadgar och att det inte är möjligt att vara medlem i ett distrikt utan att vara medlem i sektionen. Vi finner det också troligt att det stora flertalet aktiva i distrikten ser sig själva som aktiva inom Amnesty International, och inte skiljer detta medlemskap från medlemskapet i distriktet.

Årsmötet föreslås därför besluta:

att § 3 i standardstadgarna för distrikt ändras till:

"Medlem i distriktet är var och en inom distriktets geografiska upptagningsområde som är medlem i Svenska sektionen av Amnesty International."

Göteborgs distriktsstyrelse

Styrelsens yttrande

Syftet med motionen är att involvera fler medlemmar i distriktets arbete, vilket vi i styrelsen välkomnar. Det finns dock en rad sätt att göra detta, och vi ser dessvärre en del utmaningar i att just välja att utvidga medlemsdefinitionen.

De standardstadgar som nu finns för distrikten togs fram under en process över flera år som främst handlade om hur svenska Amnesty skulle skapa en gemensam redovisning. Tidigare fanns ett problem med att inte alla de medel som samlades in i sektionens namn redovisades, och de gemensamma redovisningsreglerna och standardstadgarna syftade till att komma tillrätta med dessa problem. Detta var ett viktigt steg dels för att öka transparensen, i linje med både allmänhetens ökade krav på insyn och kontroll över insamlade medel samt på grund av striktare krav genom FRII, Frivilligorganisationernas Insamlingsråd och övergången till "Ett Amnesty". Under processens gång fanns det olika förslag på bordet men i slutänden beslutades det att alla grupper skulle kunna välja om det ville bli sektionsgrupper som var en del av sektionen eller en egen juridisk person med skild ekonomi från sektionens, s k redovisningsgrupp. När det gäller distrikten beslutades däremot att de skulle vara fristående ideella föreningar med en egen styrelse.

I fråga om att ändra medlemsdefinitionen i standardstadgarna ser vi flera skäl till att inte göra detta:

1. Svenska Amnestys medlemmar har valt att bli medlemmar i föreningen Amnesty – inte i den separata föreningen distriktet. Att ansluta dem till en ytterligare organisation borde rimligtvis kräva att vi frågar medlemmarna, vilket är en ganska stor apparat där vi även behöver ta hänsyn till Personuppgiftslagen. Ett ytterligare problem uppstår när en medlem flyttar till ett annat distrikt, eftersom vi då återigen måste kontakta dem för att fastställa om de vill vara medlemmar i sitt nya distrikt.

2. Styrelsen delar inte motionärernas uppfattning om att det är oklart enligt nuvarande medlemsdefinition vem som är aktiv medlem i detta sammanhang. Enligt definitionen är den person som är aktiv i en grupp eller annan funktion på distriktsnivå, t.ex. valberedning eller distriktsstyrelse, också medlem av distriktet.

3. En ytterligare aspekt är att det bestämdes i "Distriktets roll och uppdrag" att distrikten främst är en "arbetsnivå", d.v.s. en nivå för de medlemmar som arbetar aktivt med Amnestys frågor på lokal nivå.

Däremot är distrikten inte i första hand en demokratisk nivå i sektionen – vilket till exempel sannolikt varit fallet om Amnesty varit en representativ demokrati i stället för en direktdemokrati. Detta gör att det inte krävs att man är medlem i ett distrikt för att vara delaktig i sektionens demokrati.

Slutligen vill vi påminna om att standardstadgarna för distrikten är utformade för att kunna anpassas i så stor utsträckning som möjligt för att passa lokala behov. Just i fråga om medlemsdefinitionen vill dock styrelsen bestämt avråda från att vi ska tillåta att göra ändringar.

Styrelsen föreslår att motionen avslås.

3.4 MOTION OM ATT UTÖKA AMNESTYS AVGIFTSFRIA KURSER GENOM STATLIGA BIDRAG

Bakgrund

Amnesty är en oberoende organisation som inte tar emot bidrag från staten. Samtidigt har Amnesty många värdefulla kurser, som behövs för att utbilda alla individer. Amnesty kanske inte kan finansiera alla dessa kurser, utan måste ta ut en avgift. Amnesty bör söka statligt bidrag för att kunna utöka sina avgiftsfria kurser. Men för att Amnesty inte ska bli påverkade och inte bli beroende av dessa bidrag, skall det göras en notering om att kurserna bara är avgiftsfria tillsvidare och när som helst kan komma att kosta igen.

Förslag

att Amnesty ska utöka sina avgiftsfria kurser,

att Amnesty söker statliga bidrag för att finansiera sina värdefulla kurser.

Mahde Shawane

Styrelsens yttrande

Då styrelsen lägger ett förslag i motsatt riktning hänvisar styrelsen till förslaget om resolution till ICM om statliga medel och föreslår avslag på motionen.

3.5 FÖRSLAG FRÅN STYRELSEN OM RESOLUTION TILL ICM OM STATLIGA MEDEL

Bakgrund

En av grundvalarna i Amnestys arbete har alltid varit vårt oberoende, såväl politiskt och religiöst som ekonomiskt. Huvudanledningen till detta har varit att vi ska kunna agera med trovärdighet när vi kritiserar regeringar och andra aktörer utan att det uppstår något tvivel om att vi är fristående och opartiska. Det är inte bara viktigt att vi framstår som oberoende, utan även att vi faktiskt är det.

Sedan 1999 finns en internationell policy inom Amnesty som medger att vi kan ta emot statliga medel för att finansiera biståndsverksamhet och för utbildning inom mänskliga rättigheter (MR). (Se Fundraising Guidelines, FIN 21/03/99) Idag är det ingen sektion som tar emot sådana bidrag för biståndsverksamhet men däremot finns det sektioner som använder sig av statliga bidrag i utbildningsverksamheten.

Svenska styrelsen anser att det är problematiskt att Amnesty, trots att det sker i begränsad omfattning, i vissa fall ändå tar emot statliga medel. Även om man skulle kunna resonera kring att just biståndsarbete och MR-utbildning är särskilda områden där stater har skyldigheter, i ljuset av bland annat Wien-deklarationen från 1993, anser vi det vara problematiskt och innebärande svåra gränsdragningar. Var går till exempel gränsen mellan MR-utbildning och kampanjarbete; hur skiljer vi på vad som är information och vad som är påverkan? MR-utbildning är ett viktigt och prioriterat område för Amnesty, men styrelsen anser inte att staten ska stå för finansieringen av vår utbildningsverksamhet. Oavsett inom vilka områden vi skulle välja att acceptera statliga medel finns alltid en risk att vi framstår som mindre opartiska. Så länge vi fortsätter

acceptera statliga bidrag i vissa utvalda fall eller i vissa delar av rörelsen kan vi inte med gott samvete kommunicera ut att vi som organisation inte tar emot sådana bidrag.

Styrelsen anser att det är viktigt att värna om Amnestys trovärdighet där vårt oberoende utgör en av hörnstenarna. Att inte ta emot statliga bidrag ger oss trovärdighet i den kritik vi ger liksom i våra medlemmars och givares ögon. Det tillåter oss att göra sådant som andra organisationer inte kan och öppnar dörrar som annars skulle vara stängda. Mycket av det vi gör idag vore omöjligt med allt annat än att vi uppfattas som fullständigt oberoende.

Resolution till internationella rådsmötet (ICM) 2011

När hela Amnestyrörelsen träffas på det internationella rådsmötet i sommar vill sektionssstyrelsen lägga fram en resolution med ambitionen att Amnesty inte ska ta emot statliga medel. Då motionsstoppet för ICM inföll i januari i år har styrelsen redan lämnat in en resolution om detta. Det finns däremot möjlighet att såväl ändra i den som att dra tillbaka den om årsmötet inte delar styrelsens uppfattning.

Trenden inom rörelsen över det senaste decenniet har varit att i allt högre grad ta emot statliga medel. I dagsläget är dock den totala andelen statliga medel i finansieringen av organisationen som helhet relativt liten. Styrelsen är medveten om att detta är en inkomstkälla men anser att det innebär en risk för vår trovärdighet. I och med "Ett Amnesty" anser vi att vi får hitta andra lösningar för fördelning av de resurser vi har så att det kommer hela rörelsen till del för att till exempel försäkra oss om att verksamheten i mindre sektioner i Syd i möjligaste mån inte blir lidande på kort eller lång sikt. Styrelsen tycker därför det vore bra att organisationen beslutar om detta på ICM i år, innan vi hunnit bli för beroende av statliga bidrag.

Styrelsen har även fått reda på att AI Australien lagt en liknande resolution som svenska sektionen, men med ett lite mer långsiktigt tidsperspektiv. Av strategiska skäl, det kan exempelvis vara lättare att få igenom en resolution med ett längre tidsperspektiv än en som vill förbjuda statliga medel på en gång, kan den svenska resolutionen komma att omarbetas eller kanske till och med slås ihop med den australiensiska.

Styrelsen vill därför be årsmötet om ett öppet mandat för att på ICM verka för ett beslut i den här riktningen. Vi vill betona att mycket kan hända på vägen fram till ICM, och att vi ännu alltså inte har ett slutgiltigt förslag för årsmötet att ta ställning till. Årsmötets beslut blir därför ett övergripande inriktningsbeslut som fungerar som stöd för delegationen i de internationella diskussioner som kommer föras innan och under ICM.

Styrelsen föreslår årsmötet besluta

att uppdraga åt svenska sektionen att på ICM 2011 verka för att Amnesty International i framtiden inte tar emot statliga medel.

Bilaga: Svenska sektionens resolution till ICM 2011 om statliga medel. OBS! Första utkast, formuleringar och beslutssats kan komma att ändras.

SWEDEN – RESOLUTION TO PROHIBIT GOVERNMENT FUNDING OF AMNESTY INTERNATIONAL

The International Council Meeting

DECIDES That Amnesty International will not accept government funding

Explanatory note

Amnesty International has always been very restrictive in accepting funds from state actors. The main rationale behind this position has been that in order for AI to be able to credibly criticise governments and state actors there must be no doubt as to our organisations independence and impartiality. In fact, we would argue that the issue goes even deeper; it is not enough to simply be independent, we must also ensure that we *appear* to be independent at all times.

Our Fundraising Guidelines (FIN 21/03/99) state that we can only accept government funding for relief work and Human Rights Education (HRE). Currently no sections or structures accept state funding for relief work and several sections have decided to adopt more restrictive policies regarding the use of state funds. We cannot see the rationale behind singling out relief work and HRE as areas where it would be permissible for Amnesty to accept government funds. Even then, there are numerous complications with regards to where we draw the line between government funds that are acceptable and those that are not. How do we for example make a clear distinction between HRE and campaigning? Regardless of which areas we choose to accept government funding for we are always at risk of appearing less impartial. If we choose to make exceptions in a few areas we can no longer in good faith say that we do not accept government funding.

Presently, the total amount of state funds that our organisation accepts are a comparatively small part of our global finances but the trend over the last decade has been to accept increasing amounts of government funding. This means that this is a good time for the organisation to make a choice about whether we want to continue to accept government funds since the amount of funds we currently accept mean that the financial loss would still be manageable.

We believe that it is important to safeguard the things that makes Amnesty unique. Not taking government funds gives the voice of our organisation credibility when we criticise government actors and it also gives us credibility in the eyes of our members and donors. It allows us to do things that other organisations cannot and it opens doors for us that wouldn't otherwise be there. There are many roles that AI could not fill if we were perceived as being any less than completely independent from government actors. That is not something that is easy to quantify.

Översättning:

SVERIGE – RESOLUTION OM FÖRBUD MOT STATLIGA EKONOMISKA BIDRAG TILL AMNESTY INTERNATIONAL

Amnestys internationella rådsmöte

BESLUTAR att Amnesty International inte ska ta emot statliga ekonomiska bidrag

Förklarande text

Amnesty har alltid varit mycket restriktivt med att ta emot finansiellt stöd från statliga aktörer. Den främsta bevekelsegrunden för denna ståndpunkt har varit att om Amnesty på ett trovärdigt sätt ska kunna kritisera regeringar och statliga aktörer så får det inte finnas några tvivel på organisationens oberoende ställning och opartiskhet. I själva verket vill vi hävda att frågan går ännu djupare; det räcker inte med att bara vara oberoende, vi måste försäkra oss om att vi hela tiden också *framstår* som oberoende.

Våra Riktlinjer för insamlingar (FIN 21/03/99) slår fast att vi bara kan acceptera statlig finansiering om det är fråga om biståndsarbete eller utbildning i mänskliga rättigheter (Human Rights Education, HRE). För tillfället finns det inga sektioner eller enheter som tar emot statliga bidrag för biståndsarbete, och flera sektioner har tagit beslut om en mer restriktiv hållning i frågan om statlig finansiering. Vi förstår inte tanken med att skilja ut biståndsarbete och HRE och betrakta dessa som verksamheter där det är tillåtet för Amnesty att ta emot statlig finansiering. Även på de här områdena finns otaliga komplikationer beträffande var gränsen ska dras mellan godtagbara och icke godtagbara statliga bidrag. Hur kan vi till exempel på ett tydligt sätt skilja mellan HRE och kampanjarbete? Oavsett på vilka områden vi väljer att ta emot statlig finansiering riskerar vi alltid att framstå som mindre opartiska. Väljer vi att göra undantag på några områden kan vi inte längre fullt sanningsenligt hävda att vi inte tar emot statlig finansiering.

För närvarande är de belopp som vår organisation tar emot i statligt stöd en jämförelsevis liten del av våra globala intäkter, men det senaste årtiondets utveckling har inneburit en ökning av de summor som tas emot. Det innebär att detta är ett lämpligt tillfälle för organisationen att fatta beslut om huruvida vi vill fortsätta ta emot statliga bidrag; de summor vi just nu tar emot innebär ju att det ekonomiska bortfallet fortfarande skulle vara hanterbart.

Vi tror att det är viktigt att slå vakt om det som gör Amnesty unikt. Om vår organisation inte tar emot statliga bidrag blir vår kritik av statliga aktörer trovärdig. Vi blir också mer trovärdiga för våra medlemmar och bidragsgivare. Det tillåter oss att göra sådant som andra organisationer inte kan, och öppnar dörrar för oss, som annars inte skulle finnas där. Det finns många uppgifter som Amnesty inte skulle kunna genomföra om vi inte uppfattades som fullkomligt oberoende av statliga aktörer. Det verkliga värdet av detta är inte lätt att beräkna.

3.6 FÖRSLAG FRÅN STYRELSEN OM MEDLEMSAVGIFTERNA 2012

Bakgrund

Medlemsavgifterna i svenska Amnesty har sedan 1998 varit 240 kr/år för helbetalande och 160 kr/år för delbetalande. Sedan 2001 har sektionen medvetet satsat på att få så många medlemmar som möjligt över till autogiro. Ett medlemskap via autogiro kostar 20 kr/mån, eller 240 kr/år, och är en relativt låg "tröskel" för att komma in i organisationen. De flesta medlemmar betalar dock mer än 20 kr/mån på autogiro och bidrar på så sätt även till sektionens gåvointäkter via autogiro. En överväldigande majoritet av sektionens medlemmar betalar idag sin avgift via autogiro.

Den delbetalande avgiften omfattar efter beslut på årsmötet 2005 enbart personer under 20 år och är ett alternativ för unga som inte har möjlighet att betala via autogiro.

Mot bakgrund av den framgångsrika satsningen på medlemskap via autogiro och beslutet om delbetalande avgift från årsmötet 2005, föreslår styrelsen att medlemsavgifterna kvarstår oförändrade för år 2012.

Förslag

Styrelsen föreslår årsmötet besluta

att den helbetalande medlemsavgiften hålls oförändrad till 240 kronor per år för 2012, samt

att den delbetalande medlemsavgiften hålls oförändrad till 160 kronor per år för 2012 och omfattar personer under 20 år.

3.7 FÖRSLAG FRÅN STYRELSEN OM FÖRÄNDRING AV GRANSKNINGSKOMMITTÉNS DIREKTIV OCH BUDGETMÖTET

Bakgrund

Traditionen att anordna ett budgetmöte i sektionen sträcker sig tillbaka till 1980-talet och bottnar i att det fram tills dess var årsmötet som antog budgeten för sektionen. Genom att inrätta ett budgetmöte där representanter för distrikten skulle inbjudas ville man försäkra sig om att styrelsen förankrade sitt budgetförslag i organisationen. Det ursprungliga direktivet för budgetmötet var relativt detaljerat vad gäller utformning och innehåll.

Under en följd av år minskade intresset för budgetmötet vilket fick styrelsen att vända sig till årsmötet 2005 med ett förslag om ett mer öppet direktiv för budgetmötet enligt följande:

att ge styrelsen i uppdrag att årligen anordna ett budgetmöte med syftet att ge grupper och distrikt demokratiskt inflytande i budgetprocessen, samt att förankra styrelsens förslag till budget, samt

att härmed återkalla alla tidigare årsmötesbeslut rörande budgetmötets utformning och innehåll.

(Årsmötesbeslut 60:2005)

Årsmötesbeslutet från 2005 innebär alltså att ett färdigt budgetförslag från styrelsen ska presenteras på budgetmötet.

Förändringen av budgetmötet

Efter några år av ökat deltagande på budgetmötet, bl a i samband med att redovisningsfrågan debatterades, sjönk deltagarantalet återigen i slutet av 2000-talet, vilket föranledde styrelsen att i april 2010 besluta att flytta budgetmötet från slutet av oktober/början av november till september, då mötet med distriktsombuden också hålls. Enligt beslutet skulle Granskningskommittén (GK) närvara vid detta möte men fortsätta komma in med sin formella rapport om sektionens ekonomi till styrelsens novembermöte då beslut om budget fattas. Grupper och distrikt skulle även ges möjlighet att skriftligen inkomma med synpunkter på budgetförslaget.

En konsekvens av att flytta tidpunkten för budgetmötet på detta sätt var att det i september inte fanns ett färdigt budgetförslag att ta ställning till, utan mötet måste istället fokusera på vad man vill att budgeten för det kommande året ska innehålla i form av verksamhet. Detta möte kom att kallas för ett "verksamhets- och budgetmöte" och den främsta anledningen till att ha kvar termen "budgetmöte" var att styrelsen enligt årsmötesbeslutet 2005 ska anordna ett sådant.

Styrelsen ser det som mycket positivt att medlemmarna ges chansen att komma in i ett tidigare skede i planeringsprocessen och på så sätt kan vara med och diskutera och komma med förslag på verksamhet på ett sätt som inte tidigare var möjligt eftersom ett färdigt budgetförslag då presenterades för deltagarna vid budgetmötet.

På årsmötet 2010 lade GK fram en motion som årsmötet biföll, om att förändra direktiven till följande lydelse:

skriftligen rapportera om sina iakttagelser och slutsatser för det innevarande räkenskapsårets första sex månader till budgetmötet samt avge rapport till årsmötet avseende det föregående verksamhetsåret.
(Årsmötesbeslut 52:2010)

Kommande förändringar i det internationella rapporteringssystemet/budgetarbetet

Efter ICM 2011, i samband med den process som kallas "One Financial Amnesty", kommer det att utarbetas nya rapporteringssystem inom Amnesty International och vi vet i skrivande stund inte om sektionen kommer att arbeta med kvartals-, tertial- eller halvårsrapporter. En konsekvens av detta blir att GK:s direktiv från 2010 bör ändras igen, i dagsläget oklart exakt hur, och styrelsen föreslår därför att direktiven tillsvidare enbart tar upp den rapport som GK ska avge till årsmötet avseende det föregående verksamhetsåret.

Styrelsen föreslår även att budgetmötet i slutet av oktober/början av november inte längre anordnas i dess traditionella mening, utan tillsvidare ersätts av ett verksamhetsmöte tidigare under hösten som har fokus på att diskutera det kommande årets verksamhet. Mötet kombineras med det årliga distriktsombudsmötet. Syftet med mötet är att ge medlemmarna möjlighet att i ett tidigt skede i sektionens planeringsprocess av budgeten kunna påverka kommande års verksamhet.

Styrelsen föreslår årsmötet besluta

att ge styrelsen mandat att efter ICM 2011 i dialog med GK ändra GK:s direktiv avseende rapportering, med hänsyn till de nya rapporteringssystem som då kan föreligga,

att uppdraga åt styrelsen att årligen arrangera ett verksamhetsmöte i syfte att väga in de aktiva medlemmarnas synpunkter i samband med budgetprocessen,

att härmed återkalla alla tidigare årsmötesbeslut rörande budgetmötets utformning och innehåll.

3.8 FÖRSLAG FRÅN STYRELSEN OM FÖRÄNDRAD ROLL FÖR DISKRIMINERINGSOMBUDEN

Bakgrund

Som ett led i sektionens mångfaldsarbete, där en öppen inkluderande organisation är ett givet mål, fattades vid årsmötet i Västerås 2008 beslut om att införa två diskrimineringsombud. Deras främsta uppgift skulle vara att finnas till hands för att ta emot eventuella klagomål om upplevd diskriminering eller annan kränkande

behandling vid sektionens årsmöte och aktivistseminarium. Diskrimineringsombuden kunde i mån av tid även delta vid andra arrangemang sektionen genomförde. Det fastslogs också att det var styrelsens uppgift att tillsätta dessa för en period av ett år i taget. Enligt riktlinjerna skulle diskrimineringsombudens verksamhet utvärderas efter ett år vilket gjordes till styrelsens junimöte 2010.

På styrelsens marsmöte 2011 beslutades om rutiner i fall av diskriminering, trakasserier eller annan kränkande behandling i medlemsorganisationen Amnesty International svenska sektionen. Det är styrelsens uppfattning att dessa rutiner är så pass omfattande att de täcker in flera av de aspekter som tidigare föll under diskrimineringsombudens uppdrag. Diskrimineringsombuden har hittills inte haft något fall rapporterat till sig, men fall av upplevd diskriminering har kommit till styrelsens kännedom på annat håll. Styrelsen anser att diskrimineringsombudens uppgift vid årsmötena även fortsatt är av stor vikt, inte minst som en signal till medlemmarna och årsmötesdeltagarna om att styrelsen eftersträvar ett öppet och inkluderande mötesklimat och inte tolererar diskriminering.

Styrelsen vill därför föreslå att diskrimineringsombuden behålls vid årsmöten med oförändrad uppgift men att övriga delar i deras uppdrag stryks, då dessa omfattas av de antagna rutinerna för fall av diskriminering, trakasserier eller annan kränkande behandling. Vi vill även föreslå att diskrimineringsombuden betraktas som årsmötesfunktionärer och därmed väljs av årsmötet vid samma tillfälle som övriga funktionärer väljs. Som en följd av det föreslår styrelsen en stadgeändring av paragraf 7.5 så att även diskrimineringsombud skrivs in som en funktionärskategori som alltid ska finnas med på årsmötesdagordningen.

Diskrimineringsombudens riktlinjer

Styrelsens föreslår att diskrimineringsombudens riktlinjer avskaffas i linje med att övriga årsmötesfunktionärer inte har särskilda riktlinjer för sitt arbete. Istället föreslår styrelsen att årsmötet uppdrar åt styrelsen att skriva in ett stycke i årsmöteshandboken till nästa års årsmöte om diskrimineringsombudens roll.

Stadgeändring

Följande är ett utdrag av sektionens stadgar § 7.5. Föreslagen förändring är markerad i fetstil och med genomstrykning.

*7.5 Förslag till årsmötets dagordning upprättas av styrelsen. Följande ärenden skall alltid finnas upptagna:
- val av funktionärer: a) två ordförande, b) minst två sekreterare, c) två justerare och d) minst två rösträknare och e) två **diskrimineringsombud***

Förslag

Styrelsen föreslår årsmötet besluta

att avskaffa riktlinjerna för diskrimineringsombuden,

att diskrimineringsombuden härnäst väljs som funktionärer på och enbart för tiden av årsmötet,

att uppdraga åt styrelsen att till årsmötet 2012 införa ett stycke i årsmöteshandboken om diskrimineringsombudens roll,

att ändra stadgarnas paragraf 7.5 enligt ovan.

